

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve iz leta 1993 ter spoštovanje davčne olajšave iz zakona 22/1993 ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper v bistvu enak ukrep iz leta 1993, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa leta 1996.

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika:

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.

— Izpodbijana sodba naj se razveljavi.

— Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugodi.

— Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrnjenega dokaza.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337 ⁽²⁾, niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdržljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve iz leta 1993 ter spoštovanje davčne olajšave iz zakona 22/1993 ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z

utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper v bistvu enak ukrep iz leta 1993, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa leta 1996.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa - Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco - Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-476/09 P)

(2010/C 37/18)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika:

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.